

“The Cocker man”

Tekst af Ole Geert Dam

Gennem de sidste år, er et navn sprunget mere og mere i øjnene på de engelske Cocker markprøver, og kulminationen kom da Simon Tyers vandt Det Engelske Cocker Championship i januar 2007 med sin kun 19 måneders gamle hanhund F.T.Ch. Timgarry Barlow.

På baggrund af 2 artikler i det engelske jagtblad “Shooting Times” skal vi nedenstående portrættere “the man of the moment”.

Simon Tyers baggrund i hundeverdenen er lidt utraditionel, idet han faktisk startede som falkoner, og Simon kan stadig tale i timevis om sin store passion for falkejagt, og som han siger, når jeg en dag for bedre tid, så vil vende tilbage til at jage med falke.

Netop manglende tid, er et af Simons problemer, idet han beskæftiger sig som professionel hundemand, og hele foråret og sommeren, bruger han enhver form for dagslys til at træne hunde.

I øjeblikket ejer Simon selv 23 Cockere (foruden hvalpe) og her ud over en Springer Spaniel, vel at mærke en Springer som han har planer om at føre på markprøver i denne sæson.

Udover sine egne hunde, har en succesrig træner, som Simon, rigtig mange fremmede hunde til træning, og det gælder ikke kun Spaniels, men et bredt udsnit af mange andre jagthunderacer.

Baggrund

Pudsigt nok er Simon ikke opvokset med hunde, men han stammer dog fra et jægerhjem. Simon er født og opvokset i Nottinghamshire, hvor hans far var minearbejder, men dog havde jagten, som fritidsinteresse, og noget må have smittet af, for Simon har lige fra dreng interesseret sig for alt omkring naturen.

Allerede som 8 årig fik Simon en tårnfalk, og det varede ikke længe før han fik sin første spurvehøg også. Simon husker stadig tilbage på, hvordan han som dreng nød at træne og jage med sine rovfugle.

Allerede som 16 årig forlod Simon skolen, idet han kun havde et ønske på daværende tidspunkt, og det var at blive herregårdsskytte. Han havde dog problemer med at finde en læreplads, og i stedet blev han ansat i en jagt/fiskeriforretning, hvor han sad hele dagen og bandt fluer til fiskeri.

Dette job var dog ikke særlig godt betalt, og Simon blev derfor ansat hos sin bror, der var dekoratør. Her var han ansat i 5 år, og Simon fortæller, at han hadede hvert minut. Herefter blev han ansat på en fabrik som fremstillede døre, men dette havde bestemt heller ikke hans interesse.

14 F.T. Spaniel & Jæger nov. 2007

Forandringen kom i 1984, hvor Simon så en annonce i Shooting Times, hvor formanden for den engelske Falkoner Klub, John Fairclough, søgte en kombineret skytte og falkoner til sine besiddelser.

Selvom der var 47 ansøgninger til jobbet, var Simon, på baggrund af sine tidligere erfaringen med træning af falke, så heldig, at han fik jobbet, og siden da har Simon altid beskæftiget sig med jagt.

Jobbet gav ham for første gang mulighed for at holde hund, og Simon startede med Korthårede hønsehunde, Pointere og Settere, og fik senere både Terrier, Spaniels og Labradors.

Simon husker, at han den gang havde rigtig mange hunde af forskellige racer gennem hænderne, og som et tilskud til sin løn som skytte og falkoner, trænede og solgte han også hunde videre, og disse mange hunde af forskellige racer, gav ham stor erfaring i

at lære at tackle diverse problemer i træningen.

I forbindelse med sit job, som bl.a. falkoner for John Fairclough, kom Simon meget på de store nordengelske hedearealer for at jage grouse, og her fik Simon kontakt til mange lodsejere. Disse forbindelser har han holdt ved lige, og dette benytter han sig af den dag i dag, hvor han har rigtig gode træningstræner til kaninjagt med sine Cockere.

Professionel hundemand

I løbet af 1990'erne begyndte Simon at have en drøm om at nedsætte sig som professionel hundemand men drømmen blev ikke realiseret før i slutningen af 1990'erne.

At det netop blev Cockere, som blev Simons hovedinteresse er måske lidt af en tilfældighed, for med hans baggrund, ville han nok have haft succes med hvilken som helst jagthunderace. Simon er kendt for, at have en nærmest medfødt og god kontakt

til hundene samtidig med, at han går for at være perfektionist med næsten alt hvad han foretager sig.

Simon mener selv, at hans passion for Cockere skyldes, at da han startede som hundemand, var Cockere en kæmpe udfordring. Modsat Springerne, var Cockerne kendt for at være stædige og ustabile.

Imidlertid har man, gennem seriøs avl, især gennem de sidste 10 år, forbedret Cockere enormt, og i dag findes der ikke et jagtligt område, hvor Cockerne ikke kan konkurrere med Springerne. Dog slår Simon fast, at det er utrolig vigtigt at bevare Cockernes særkende, de må endelig ikke blive "kun" en lille Springer Spaniel.

En rigtig Cocker er kendetegnet ved at have sin helt egen stil, de skal have stor fart med meget hurtige retningsskift, Simon sammenligner faktisk Cockerbevægelser med en lækat eller heremelin.

I det hele taget mener Simon, at Cockerne altid har haft den bedste og mest effektive stil blandt Spanielracerne, den store udfordring med Cockerne har altid været at få dem til at bringe apporteringer tilbage, men dette problem er nu helt overstået.

I dag ser Simon markprøverne som noget helt essentielt for ham som professionel hundemand. Det er markprøverne som har været med til at gøre Simons navn kendt, og derved givet ham "kunder i butikken".

Simon understreger dog, at han kun stiller op på en markprøve med en hund, hvis han mener den har kapacitet til at vinde, og han slår samtidig fast, at ønsker man at vinde, må man deltage på mange markprøver, for konkurrencen er i dag så hård, at der skal mere end en god hund til at vinde, held spiller også en afgørende rolle.

At Simon selv er villig til at rejse England tynd for at deltage på så mange markprøver som muligt, bevidnes af, at han i løbet af en markprøvesæson kører mere end 32.000 km.

Timsgarry Barlow

Der er ingen tvivl om, at det hidtige højdepunkt i Simons karriere var det vundne Championship i januar 2007 med FT.Ch. Timsgarry Barlow, men for Simon er dette slet ikke nok, han ønsker simpelthen at vinde igen og igen.

At det netop blev Barlow, som Simon vandt Championshipet med, er slet ikke nogen tilfældighed. Som Simon udtaler, jeg har hidtil haft rigtig mange hunde gennem hænderne, men ingen af dem har jeg hidtil betragtet som perfekte, der har altid været den ene eller anden ting man kunne ønske sig bedre.

Dette ændrede sig med Barlow, allerede da Barlow var 8 måneder gammel bemærkede Simon, at han kun behøvede at vise Barlow tingene en gang, så fattede han dem, og allerede som 10 måneders, var Simon klar over, at han her havde fået en hund som var helt ekstraordinær. Simon var dog stadig lidt

skeptisk, for hans erfaring sagde ham, at det stadig kunne gå galt.

Den første kanin blev skudt over Barlow da han var 11 måneder gammel, og selv om Simon normalt ikke forcerer træningen med sine unghunde, så var det som om, at uanset hvad Barlow blev præsenteret for, ja så løste han opgaverne uden nogen former for problemer.

Simon fortæller, at der i Barlows stamtavle er flere stædige og meget selvstændige hunde, som kunne være svære at tackle, men dette problem har Barlow aldrig selv haft, tvært i mod har han været utrolig nem, og han er samtidig i besiddelse af et fantastisk gå på mod og energi med den helt rette stil.

Da Barlow var 18 måneder deltog han på sin 9. markprøve, som han vandt, og da det var Barlow's anden 1. vinder i vinderklassen blev han derved Field Trial Champion. Barlow's 10. markprøve var selve championshipet, hvor han gik helt optimalt, og han satte faktisk ikke en fod forkert. Simon fortæller også, at da man på championshipet kaldte hunde ind til run-off til sidst, og Barlow ikke var i blandt disse hunde, var han stadig overbevist om, at han havde vundet. Alligevel indrømmer Simon, at der dog var en del nerver på indtil resultatet blev offentliggjort, ja Simon måtte endda gå en tur på 20 minutter alene, for at falde lidt til ro.

Simon fortæller også, at Barlow ikke vil blive ført på markprøver i 2007, dog stiller han op for at forsvare sit Championship på Sandringham. Simon har dog mange andre unghunde han skal føre, og han satser også på, at Barlow ikke bliver hans eneste repræsentant på Championshipet 2008.

Indtil sejren i januar 2007, har Simon aldrig haft held på Det Engelske Cocker Championship. Selv om han har deltaget 19 gange med 9 forskellige hunde, siden sidst første championship i 1999, har han aldrig tidligere bare været tæt på at vinde.

Træningsmetoder

Simon fortæller, at det er hans kone, Julie,

som tager sig af hvalpetræningen. Når hvalpen er 8-10 uger gammel starter hun med at kaste tennisbolde for dem, og det er Simon og Julie's mål at gøre hvalpene så apporteringsgale som overhovedet muligt.

Efterhånden som hvalpene bliver ældre forøges sværhedsgraden af apporteringerne. Simon ønsker hunde som ikke giver op, og han tror på, at nu mere apporteringsglade de er, jo bedre er de også til at finde de svære fugle, også de vingeskudte fugle som er løbet væk fra nedfaldsstedet.

Hemmeligheden bag succesfuld træning er, at den enkelte træner er i stand til at tilpasse sine træningsmetoder til den enkelte hund, idet ikke 2 hunde er ens, hvorfor hver enkelt hund kræver særlige hensyn.

Simons kennelnavn er Hawcroft, og på sin kennel har han selvfølgelig en stor kanningård. Omkring kanningårde siger Simon, at det er meget vigtigt, at den laves så stor så muligt, idet hunden aldrig må få fornemmelsen af, at nu er den netop herinde, hvorfor den måske udvikler en bestemt opførsel kun inde i kanningården.

Simon betragter sig selv som selvlært hundemand, og for et år siden blev der lavet en DVD/video film om Simon Tyers og hans træningsmetoder. Filmen er produceret af Paul French og er blevet en stor salgssucces flere steder i verdenen. Simon mener selv, at forskellen på hans film og tidligere fremstillede er, at han også viser, hvad man kan gøre når det går galt i træningen.

Simon har indtil nu ført og trænet 6 Cockere frem til F.T. Championat + vundet championshipet 1 gang, man kan selvfølgelig stille spørgsmålet om, hvad mere har han at bevise, og til det svarer Simon, at det jo netop gælder om hele tiden at motivere sig selv, og det er også derfor, at han nu har fået en Springer Spaniel han vil føre i denne sæson.

Han fortæller at han længe har ledt efter den type Springer han søger, og han mener, at have fundet den nu, kun fremtiden vil fortælle om han får ret.

FT. Spaniel & Jæger nov. 2007 15